

UOHSX008K1RS

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R407/2015/VZ-30952/2016/321/MMI

Brno 27. července 2016

V řízení o rozkladu ze dne 2. 12. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **České vysoké učení technické v Praze**, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha - Dejvice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0649/2015/VZ-39921/2015/522/DMa ze dne 18. 11. 2015 ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky s názvem „**Dodávka mobilních komunikátorů (tabletů)**“ v jednacím řízení bez uveřejnění na základě výzvy k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ze dne 17. 12. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek pod evidenčním číslem 480573 dne 5. 2. 2014,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

I.

Výrok IV. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0649/2015/VZ-39921/2015/522/DMa ze dne 18. 11. 2015 podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 4 citovaného zákona

m ě n í m

takto:

Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha - Dejvice – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „Dodávka mobilních komunikátorů (tabletů)“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění na základě výzvy k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ze dne 17. 12. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek pod evidenčním číslem 480573 dne 5. 2. 2014, v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 citovaného zákona kupní smlouvu uzavřenou dne 20. 12. 2013 s vybraným uchazečem – L2K spol. s r.o., IČO 62915134, se sídlem Bulharská 974/44, 101 00 Praha 10 – neuveřejnil na profilu zadavatele <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilCVUT> do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 6. 1. 2014, ale až dne 3. 3. 2014.

II.

Výroky I., II., III., V. a VI. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0649/2015/VZ-39921/2015/522/DMa ze dne 18. 11. 2015 dle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 citovaného zákona

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 1. 10. 2015 správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) a b) zákona zadavatelem – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha – Dejvice (dále jen „**zadavatel**“) v případě veřejné zakázky „Dodávka mobilních komunikátorů (tabletů)“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění na základě výzvy k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ze dne 17. 12. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek pod evidenčním číslem 480573 dne 5. 2. 2014 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 18. 11. 2015 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0649/2015/VZ-39921/2015/522/DMa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a)

zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 23 odst. 2 zákona, když rozšířil předmět veřejné zakázky oproti předmětu původní veřejné zakázky „Komplexní dodávka výpočetní techniky pro potřeby FBMI 2“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 10. 2013 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 11. 2013 pod ev. č. 372178, ve znění opravy uveřejněné dne 11. 12. 2013, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 11. 2013 pod ev. č. 2013/S 216-375568, ve znění opravy uveřejněné dne 13. 12. 2013 pod ev. č. 2013/S 242-420647 o dodávku 20 kusů „mobilních telefonů A“ a 3 kusů „mobilních telefonů B“, čímž podstatně změnil zadávací podmínky původní veřejné zakázky, a nebyl tak oprávněn předmětnou veřejnou zakázku zadat v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel dne 20. 12. 2013 uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem – L2K spol. s r.o., IČO 62915134, se sídlem Bulharská 974/44, 101 00 Praha 10 (dále jen „**vybraný uchazeč**“).

3. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky v rozporu s § 83 odst. 1 zákona neodeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění do 15 dnů od uzavření smlouvy na veřejnou zakázku s vybraným uchazečem, ke kterému došlo dne 20. 12. 2013, tedy nejpozději do 6. 1. 2014, ale až dne 3. 2. 2014.
4. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky v rozporu s § 85 odst. 4 zákona neuveřejnil písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilCVUT> nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, které zadavatel ukončil uzavřením kupní smlouvy ze dne 20. 12. 2013 s vybraným uchazečem, tedy nejpozději do 6. 1. 2014, ale až dne 3. 3. 2014.
5. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 písm. a) zákona kupní smlouvu uzavřenou dne 20. 12. 2013 s vybraným uchazečem neuveřejnil na profilu zadavatele <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilCVUT> do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 6. 1. 2014, ale až dne 3. 3. 2014.
6. Výrokem V. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky v rozporu s § 147a odst. 3 zákona neuveřejnil výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky na profilu zadavatele <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilCVUT> do 90 dnů od splnění smlouvy, ke kterému došlo dne 29. 1. 2014, tedy nejpozději do 28. 4. 2014.
7. Za výše uvedené správní delikty byla zadavateli výrokem VI. napadeného rozhodnutí uložena pokuta ve výši 20 000 Kč.
8. Úřad k výroku I. napadeného rozhodnutí uvedl, že se zabýval otázkou, zda v případě šetřené veřejné zakázky byly naplněny podmínky pro použití jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 23 odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 23 odst. 2 zákona, tzn. zda byla zejména naplněna podmínka, že zadavatel podstatně nezměnil zadávací podmínky. Úřad dospěl k závěru, že ze strany zadavatele nepochybně došlo ke změně zadávacích podmínek, spočívající konkrétně v rozšíření předmětu veřejné zakázky s následným navýšením

předpokládané hodnoty veřejné zakázky (o více než 16 %). Úřad proto konstatoval, že podmínka pro použití jednacního řízení bez uveřejnění nebyla naplněna, neboť došlo k podstatné změně zadávacích podmínek ve smyslu § 23 odst. 2 zákona.

9. Úřad k výroku II. napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 20. 12. 2013 smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky. Povinnost zadavatele odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna nejpozději do uplynutí 15 denní lhůty, tj. ke dni 6. 1. 2014. Z bodu V. 1) Oznámení o zadání zakázky vyplývá, že k odeslání tohoto oznámení do Věstníku veřejných zakázek došlo dne 3. 2. 2014, tzn. 45 dnů po uzavření smlouvy a 28 dnů po uplynutí zákonné lhůty pro odeslání tohoto oznámení.
10. Úřad k výroku III. napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel uzavřel smlouvu na předmět plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem dne 20. 12. 2013. Povinnost zadavatele uveřejnit písemnou zprávu na jeho profilu měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna v 15 denní lhůtě, tj. nejpozději ke dni 6. 1. 2014. Z profilu zadavatele vyplývá, že písemná zpráva byla uveřejněna dne 3. 3. 2014., tzn. 73 dní po uzavření smlouvy a 56 dnů po uplynutí zákonné lhůty pro uveřejnění.
11. Úřad k výroku IV. napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku s vybraným uchazečem dne 20. 12. 2013. Povinnost zadavatele uveřejnit smlouvu na plnění veřejné zakázky na profilu zadavatele měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna nejpozději do uplynutí 15 denní lhůty, tj. nejpozději ke dni 6. 1. 2014. Z profilu zadavatele vyplývá, že smlouva byla uveřejněna dne 3. 3. 2014, tzn. 73 dnů po uzavření smlouvy, resp. 56 dnů po uplynutí zákonné lhůty pro uveřejnění.
12. Úřad k výroku V. napadeného rozhodnutí uvedl, že smlouva na předmět plnění veřejné zakázky byla splněna dne 29. 1. 2014. Povinnost zadavatele uveřejnit výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky na profilu zadavatele měla být dle zákona ze strany zadavatele splněna v 90 denní lhůtě, tj. nejpozději ke dni 29. 4. 2014.

III. Námitky rozkladu

13. Uvedené rozhodnutí napadl zadavatel rozkladem ze dne 2. 12. 2015 doručeným Úřadu téhož dne. Napadené rozhodnutí zadavatel obdržel dne 18. 11. 2015, rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
14. Zadavatel ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí namítá, že Úřad nevzal v potaz § 23 odst. 4 písm. b) zákona, jež zadavatel rovněž považuje za zákonný důvod, o nějž opírá své rozhodnutí. Zadavatel konstatuje, že se dostal do časové tísně, kterou nezpůsobil, když ke konci roku bylo nutné vyčerpat přidělené prostředky, a proto přistoupil ke zvláštní formě jednacního řízení bez uveřejnění. Změnu zadávacích podmínek zadavatel vysvětluje tím, že ke konci roku už měl výsledky ostatních výběrových řízení, jež byly součástí projektu, a věděl, že bude mít k dispozici volné finanční prostředky a proto se jako správný a odpovědný hospodář rozhodl využít v maximální možné míře ve prospěch svých uživatelů z řad veřejnosti a změnil objem a druh požadovaného zboží za takové, které ještě lépe odpovídalo jeho potřebám, ale nemohl je původně požadovat, protože bylo v rámci jeho rozpočtových možností nedostupné.

15. Dále zadavatel v rozkladu k výrokům II. až IV. napadeného rozhodnutí uvádí, že nebyl schopný splnit své povinnosti uveřejnění stanovené zákonem, a to vzhledem k období, v němž měly být předmětné delikty spáchány. Tuto svou nezpůsobilost zadavatel v rozkladu přisuzuje zejména období přelomu roku, konci účetního období, vánočním svátkům, zkouškovému období, povinnosti zpracovat pro poskytovatele dotací všechny podklady související s projekty financovanými z Evropských fondů a závěrem také v té době probíhající chřipkové sezóně. Souběhem výše uvedených okolností tak zadavatel dovozuje, že nebyl ve smyslu § 121 odst. 1 zákona za správní delikty uvedené ve výrocích II. až IV. napadeného rozhodnutí odpovědný.
16. Dále zadavatel v rozkladu napadá výrok V. napadeného rozhodnutí, přičemž namítá, že prodlení s uveřejněním skutečně uhrazené ceny bylo způsobeno snahou o rychlou realizaci veřejné zakázky, při níž díky soustředění se na potřeby projektu, jeho správné vyúčtování a podání příslušných monitorovacích zpráv vedlo k neúmyslnému opomenutí uveřejnit skutečně uhrazenou cenu. Dále zadavatel dodává, že vytčené jednání nemohlo mít jakýkoliv dopad na výběr dodavatele.

Závěr rozkladu

17. Zadavatel navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a konstatování, že se zadavatel správního deliktu nedopustil.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci ustanovení § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad tím, že ve výrocích I., II., III., V. a VI. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0649/2015/VZ-39921/2015/522/DMA ze dne 18. 11. 2015, rozhodl tak, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v této části zcela ztotožnil. V tomto rozhodnutí jsem však přistoupil ke změně výroku IV. napadeného rozhodnutí, jelikož se v něm Úřad dopustil nesprávného označení zákonného ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno.
21. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem přistoupil ke změně výroku IV. napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu a potvrzení výroků I., II., III., V. a VI. napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

K důvodům změny výroku IV. napadeného rozhodnutí

22. Správní řád v § 68 odst. 2 vymezuje povinné náležitosti, které musí výrok rozhodnutí obsahovat. Mezi tyto povinné náležitosti správní řád výslovně zařazuje a) řešení otázky, která je předmětem řízení, b) právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a c) označení účastníků podle § 27 odst. 1. Mimo to, pak správní řád stanovuje, že ve výroku rozhodnutí musí být dále uveden údaj o lhůtě ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Povinné náležitosti výroku, které správní řád stanovuje, vyplývají přímo z povahy výroku, který je pro vydané rozhodnutí ve věci stěžejní. Je to totiž právě výrok, který podle povahy věci zakládá, mění, ruší nebo deklaruje existenci či neexistenci práv a povinností. Je proto nepominutelnou součástí správního rozhodnutí, neboť v něm správní orgán formuluje svůj závazný názor v projednávané věci.
23. V rozhodovaném případě Úřad ve výroku IV. napadeného rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky, v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 písm. a) zákona neuveřejnil na profilu zadavatele kupní smlouvu na veřejnou zakázku do 6. 1. 2014. V rámci řízení o rozkladu však došlo ke zjištění, že § 147a odst. 2 písm. a) zákona se v rámci projednávané věci neuplatní, neboť tento se týká výjimky u smluv na veřejné zakázky malého rozsahu. V daném případě, se však jednalo o nadlimitní veřejnou zakázku a bylo tedy pro správnou specifikaci právních ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, nutné uvést ve výroku IV. napadeného rozhodnutí ustanovení § 147a odst. 2 zákona, neboť právě ten určuje zadavateli 15denní lhůtu k uveřejnění výše uvedené kupní smlouvy, a to od jejího uzavření. Výše uvedeným způsobem formulovaný výrok tedy sice splňoval požadavek na uvedení právního ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno jako povinné náležitosti výrokové části správního rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 2 správního řádu, avšak trpěl vadou v rámci označení vnitřního členění § 147a zákona, a proto jsem přistoupil k jeho změně.
24. V odůvodnění napadeného rozhodnutí, v části týkající se výroku IV. napadeného rozhodnutí, konkrétně pak u výčtu relevantních ustanovení Úřad správně označil ustanovení § 147a odst. 2 zákona, z něhož zadavateli vyplývá povinnost uveřejnit kupní smlouvu na veřejnou zakázku do 15 dnů od jejího uzavření. Je tak zřejmé, že Úřad jednání zadavatele posuzoval vzhledem k relevantnímu ustanovení zákona, kterým je v daném případě ustanovení § 147a odst. 2 zákona a nikoliv ve vztahu k ustanovení § 147a odst. 2 písm. a) zákona, který ve výroku rozhodnutí a následně i dále v textu nesprávně uvádí. Tato skutečnost ostatně vyplývá i ze samotného textu výroku rozhodnutí, z něhož jednoznačně vyplývá, že skutek, v němž Úřad spatřoval porušení postupu stanoveného zákonem, spočíval v tom, že zadavatel kupní smlouvu na veřejnou zakázku uzavřenou s vybraným uchazečem neuveřejnil na svém profilu do 15 dnů od jejího uzavření.
25. Přestože však napadené rozhodnutí ve výroku IV. trpí vadou spočívající v nesprávném označení právního ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno, nemá tento nedostatek vliv na posouzení jednání zadavatele, jakožto jednání porušující zákon, a zároveň přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť z celkového kontextu odůvodnění

napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, proč a na základě čeho Úřad konstatoval spáchání správního deliktu v důsledku čehož nelze ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu konstatovat, že by zadavateli, jako účastníkovi řízení, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Tento fakt podporuje také to, že ani zadavatel v rozkladu nerozporuje nesrozumitelnost či nejednoznačnost nyní měněné části napadeného rozhodnutí. Zároveň považuji za nutné podotknout, že v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 1. 10. 2015 došlo ze strany Úřadu ke správnému vymezení předmětu řízení a v rámci nyní projednávané problematiky k uvedení § 147a odst. 2 a nikoli § 147a odst. 2 písm. a) zákona a tedy ani díky této skutečnosti nemůže být pochyb o tom, že zadavateli bylo od počátku známo, ve vztahu k jakému porušení postupu podle zákona je vedeno správní řízení. S ohledem na výše uvedené jsem shledal podmínky pro to, aby bylo možno tuto nepřesnost napravit přímo v řízení o rozkladu, a to postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu s tím, že tento postup plně koresponduje se zásadou procesní ekonomie. Jestliže by totiž došlo ke zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) zákona v návaznosti na § 152 odst. 4 správního řádu, znamenalo by to pro Úřad pouze dílčí úpravu výroku, přičemž případná druhá instance by měla pouze formální charakter. Změna právního ustanovení uvedeného ve výroku IV. napadeného rozhodnutí z § 147a odst. 2 písm. a) zákona na § 147a odst. 2 zákona tedy představuje dostatečnou nápravu pochybení vznikuvšího na straně Úřadu.

26. Dále považuji za nutné uvést, že kromě změny výroku IV. napadeného rozhodnutí je potřeba změnit stejným způsobem také odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně jeho bod 61, v němž Úřad učinil dílčí závěr o spáchání správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, a to na základě stejného ustanovení zákona, jaké bylo chybně uvedeno ve výroku IV. napadeného rozhodnutí. Konkrétně se tedy jedná o změnu této původní věty: *„Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky tím, že v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 písm. a) zákona neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvu ze dne 20. 12. 2013 nejpozději do 15 dnů od jejího uzavření.“* Změněná verze tak dostane tuto podobu: *„Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky tím, že v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvu ze dne 20. 12. 2013 nejpozději do 15 dnů od jejího uzavření.“* I zde jsem tedy musel dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu přistoupit ke změně napadeného rozhodnutí, tentokrát v části odůvodnění, a to za účelem odstranění vady tohoto odůvodnění.

K výroku I. napadeného rozhodnutí

27. Námitky zadavatele směřující do podmínek použití jednacího řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. b) zákona shledávám irelevantními, neboť Úřad neučinil předmětem posouzení v napadeném rozhodnutí naplnění podmínek pro použití jednacího řízení bez uveřejnění, jak jsou stanoveny v § 23 odst. 4 písm. b) zákona, ale posuzoval, zda byla naplněna podmínka stanovená v § 23 odst. 2 zákona, tedy zda zadavatel podstatně nezměnil zadávací podmínky. Pro úplnost cituji příslušný bod 28. napadeného rozhodnutí, kde Úřad uvedl, že *„Úřad se dále zabýval otázkou, zda v případě šetřené veřejné zakázky byly naplněny podmínky pro použití jednacího řízení bez uveřejnění ve smyslu § 23 odst. 1 písm. a) zákona*

ve spojení s § 23 odst. 2 zákona, tzn. zda byla zejména naplněna podmínka, že zadavatel podstatně nezměnil zadávací podmínky (o splnění ostatních podmínek Úřad nezískal relevantní pochybnosti).“ Tyto námitky zadavatele tak nesměřují vůči napadenému rozhodnutí, neboť naplnění podmínek pro použití jednacích řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. b) zákona nebylo předmětem posouzení v napadeném rozhodnutí.

28. Změnu zadávacích podmínek zadavatel vysvětluje tím, že ke konci roku už měl výsledky ostatních výběrových řízení, jež byly součástí projektu, a věděl, že bude mít k dispozici volné finanční prostředky a proto se jako správný a odpovědný hospodář rozhodl využít v maximální možné míře ve prospěch svých uživatelů z řad veřejnosti a změnil objem a druh požadovaného zboží za takové, které ještě lépe odpovídalo jeho potřebám, ale nemohl je původně požadovat, protože bylo v rámci jeho rozpočtových možností nedostupné. K tomuto vysvětlení zadavatele konstatuji, že důvody, které jej vedly ke změně zadávacích podmínek, jsou irelevantní ve vztahu ke skutečnosti, že tyto zadávací podmínky zadavatel změnil, a to podstatným způsobem, čímž nenaplnil podmínky stanovené v § 23 odst. 2 zákona pro použití jednacích řízení bez uveřejnění podle tohoto ustanovení.

K výrokům II. až VI. napadeného rozhodnutí

29. K celé otázce „informační povinnosti“ zadavatelů nejprve v obecné rovině konstatuji, že kogentní povinnost uveřejňovat zákonem předpokládané úkony či skutečnosti reprezentuje zásadu transparentnosti zadávání veřejných zakázek, promítající se do konkrétních práv a povinností zadavatelů, a jako taková od počátku protkává celé zadávací řízení. Zásada transparentnosti je přitom základním předpokladem efektivní a průhledné soutěže, jež vede k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků. Svou důležitostí nijak nezaostává za ostatními principy stanovenými v § 6 zákona, proto je třeba dbát na to, aby byla nejen striktně zachovávána, ale i posilována právě prostřednictvím uveřejnění konkrétních informací tak, aby k takovým sdělením mohla mít včas přístup jak široká veřejnost, tak orgán dohledu či jiný subjekt mající zájem na efektivní soutěži a hospodárném vynakládání finančních prostředků z veřejných zdrojů. Veřejná kontrola postupu zadavatele a kontrola hospodaření s finančními prostředky je však zásadně možná pouze za situace, kdy má zadavatel zákonem stanovenou povinnost uveřejňovat informace o tom, jaký byl průběh a výsledek zadávacího řízení na veřejnou zakázku, a pokud tuto povinnost beze zbytku uskuteční.
30. K otázce naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona konstatuji, že zadavatel se jmenovaného deliktu dopustí tehdy, jestliže nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem, čímž ve svém důsledku naruší zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 zákona, jež se do této povinnosti promítá. Zájem společnosti na řádném průběhu zadávacího řízení, stejně jako na včasné uveřejnění jeho výsledku, je neoddiskutovatelný, tím spíše, když zákonem stanovený proces má přispívat k ochraně či posílení jedné ze základních zásad postupu při zadávání veřejných zakázek. Objektem správního deliktu je tedy dodržení zásady transparentnosti, jejíž porušení se nesplněním povinnosti uveřejnění, popřípadě nedodržením způsobu uveřejnění, presumuje. Formální znaky správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona zadavatel tedy naplní, když příslušné formuláře či dokumenty neuveřejní co do způsobu, rozsahu a lhůty.

31. V § 83 odst. 1 zákona je konkrétně uvedeno, že veřejný zadavatel je povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění. Povinností zadavatele tedy bylo v zákonem stanovené lhůtě odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku k uveřejnění, a to do 6. 1. 2014. Této povinnosti však zadavatel nedostál. Výše uvedená oznámení o výsledku zadávacího řízení byla odeslána k uveřejnění až dne 3. 2. 2014. Prokazatelně tedy tímto postupem došlo k porušení zákona ze strany zadavatele.
32. V § 85 odst. 4 zákona je konkrétně uvedeno, že zadavatel je povinen do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení uveřejnit na profilu zadavatele písemnou zprávu. Povinností zadavatele tedy bylo v zákonem stanovené lhůtě uveřejnit na svém profilu písemnou zprávu zadavatele k veřejné zakázce, a to do 6. 1. 2014. Této povinnosti však zadavatel nedostál. Výše uvedená písemná zpráva byla uveřejněna až dne 3. 3. 2014. Prokazatelně tedy tímto postupem došlo k porušení zákona ze strany zadavatele.
33. Z § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona vyplývá, že veřejný zadavatel uveřejní na svém profilu smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku, a to do 15 dnů od jejího uzavření. Povinností zadavatele tedy bylo v zákonem stanovené lhůtě uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu na plnění veřejné zakázky, a to do 6. 1. 2014. Této povinnosti však zadavatel nedostál. Výše uvedenou smlouvu uveřejnil na profilu zadavatele až dne 3. 3. 2014. Prokazatelně tedy tímto postupem došlo k porušení zákona ze strany zadavatele.
34. Podle § 147a odst. 3 zákona veřejný zadavatel uveřejní výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky podle § 147a odstavce 1 písm. b) nejpozději do 90 dnů od splnění smlouvy. U smlouvy, jejíž doba plnění přesahuje 1 rok, uveřejní veřejný zadavatel nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku cenu uhrazenou za plnění veřejné zakázky v předchozím kalendářním roce. Povinností zadavatele tedy bylo v zákonem stanovené lhůtě uveřejnit výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky na profilu zadavatele nejpozději ke dni 29. 4. 2014. Vzhledem k tomu, že k tomuto uveřejnění nedošlo, prokazatelně tedy tímto postupem došlo k porušení zákona ze strany zadavatele.
35. Lze tedy konstatovat, že Úřad postupoval správně, když konstatoval, že zadavatel svým postupem nesplnil povinnost stanovenou mu v § 147a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, dále povinnost stanovenou mu v § 83 odst. 1 zákona, v § 85 odst. 4 zákona a v § 147a odst. 3 zákona. Nesplněním výše uvedených povinností se zadavatel dopustil správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
36. Dle § 121 odst. 1 zákona právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.
37. K námitce zadavatele týkající se možného vyvinění se z odpovědnosti za správní delikt nejprve odkazují na komentářovou literaturu k § 121 odst. 1 zákona, která uvádí, že: *„Správní delikty zadavatele jsou založeny na odpovědnosti objektivní (bez ohledu na zavinění), postačuje tedy dopustit se daného jednání. Nejde však o absolutní objektivní odpovědnost, neboť za podmínek stanovených v tomto ustanovení se lze z odpovědnosti za delikt vyvinít (liberovat). (...) Zadavatel musí prokázat, že byla učiněna veškerá rozumná opatření, aby ke správnímu deliktu nedošlo.“* (viz Jurčík, R. *Zákon o veřejných zakázkách. Komentář.*

4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 1074) Z výše uvedeného a z předmětného postupu zadavatele vyplývá, že tím, že neuveřejnil na svém profilu kupní smlouvu veřejné zakázky, oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku a písemnou zprávu zadavatele k veřejné zakázce, resp. uveřejnil, ale až po promeškání zákonem stanovených lhůt, se dopustil správních deliktů ve smyslu § 120 odst. 1 písm. b) zákona. V případě, že by však vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení výše uvedených právních povinností zabránil, bylo by možné konstatovat, že zadavatel za spáchaný správní delikt neodpovídá. Z obsahu rozkladu však nevyplývají žádná opatření, která by zadavatel učinil, aby porušení právních povinností kladených mu za vinu zabránil. Vzhledem k principu objektivní odpovědnosti, nelze zadavatelem uváděné důvody v rozkladu považovat za liberační důvody, neboť zadavatel má v rámci svého organizačního uspořádání řídit a organizovat činnost svých zaměstnanců tak, aby byl schopen řádně splnit zákonem stanovené povinnosti bez ohledu na probíhající zkouškové období, vánoční svátky, chřipkovou sezónu a jiné. Mám tedy za to, že výše uvedené je dostatečným důvodem pro vyloučení možnosti liberace z důvodů uváděných v rozkladu dle § 121 odst. 1 zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel neuvedl žádné relevantní skutečnosti ve smyslu § 121 odst. 1 zákona, nepovažuji jeho námitku uvedenou v rozkladu za důvodnou.

38. Co se týká namítané nedostatečnosti vypořádání námitek zadavatele ze strany Úřadu v napadeném rozhodnutí, uvádím následující. Zadavatel ve svém vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 2. 11. 2015 vyjádřil následovně. K pochybnostem Úřadu vztahujícím se k navýšení počtu požadovaných přístrojů zadavatel uvádí, že *„se nemohlo jednat o 'podstatnou' změnu, neboť uvedené přístroje jsou chápány jako druh spotřební elektroniky a jsou obvykle prodávány současně jedním prodejcem, který je schopen zboží dodat podle definovaných parametrů. Rovněž číselník kódů CPV není schopen rozlišit rozdíl mezi tabletem a mobilním telefonem. Tento argument byl tedy i pro zadavatele signálem, že i při tomto rozšíření předmětu se nejedná o podstatnou změnu.“* Zadavatel dále k povinnosti uveřejnit oznámení o výsledku zadávacího řízení, povinnosti uveřejnit písemnou zprávu na profilu zadavatele a povinnosti uveřejnit smlouvu uzavřenou s vybraným uchazečem na profilu zadavatele uvádí, že *„tato povinnost měla být splněna v období vánočních svátků a z provozních důvodů došlo k uveřejnění opožděně. Je však vyloučen jakýkoliv vliv na výběr uchazeče, neboť tato povinnost se vztahuje k době po uzavření smlouvy.“* Závěrem zadavatel navrhuje, aby Úřad správní řízení zastavil. K vyjádření zadavatele ve vztahu k tomu, zda se jednalo o podstatnou změnu zadávacích podmínek, se Úřad vyjádřil v bodě 33 a 34 napadeného rozhodnutí a náležitě toto tvrzení zadavatele vypořádal. K vyjádření zadavatele ve vztahu k absenci vlivu na výběr uchazeče se Úřad vyjádřil v bodě 44 a 45 napadeného rozhodnutí a náležitě toto tvrzení zadavatele vypořádal. V těchto bodech odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad mimo jiné uvedl, že k naplnění skutkové podstaty dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona postačuje „pouhé“ nedodržení zákonem stanovené uveřejňovací povinnosti, a to i v případě, kdy zadavatel tímto svým jednáním neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Na základě výše uvedeného, tedy ani tuto námitku zadavatele neshledávám důvodnou.
39. K námitce zadavatele, že prodlení s uveřejněním skutečně uhrazené ceny za veřejnou zakázku bylo způsobeno neúmyslně v důsledku soustředění se na potřeby projektu a rychlou realizaci veřejné zakázky, uvádím následující. Jak již bylo uvedeno výše, odpovědnost za správní delikty je založena na objektivním principu, což znamená, že osoba, která svým

jednáním naplnila znaky správního deliktu, odpovídá za škodlivý následek bez ohledu na zavinění. Zavinění coby vnitřní, psychologický vztah pachatele k jeho jednání a ke spáchanému následku je pro vznik tohoto druhu odpovědnosti irelevantní. Za správní delikty se ukládá pokuta bez ohledu na formu zavinění. Zavinění může být přitom toliko jednou ze zákonem předpokládaných okolností ve smyslu § 121 odst. 2 zákona, tj. výhradně ve vztahu k určení výměry pokuty. Skutečnost, že k porušení povinností vyplývajících z § 147a odst. 3 zákona došlo pouze neúmyslným administrativním pochybením z důvodu vytíženosti zadavatele tak nemůže mít vliv na odpovědnost zadavatele za spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona. Způsobem spáchání správních deliktů uvedených v napadeném rozhodnutí a okolnostmi, za nichž byly spáchány, se Úřad zabýval v rámci správního uvážení o výši sankce za nedodržení zákona. Při rozhodování o vině za spáchání správního deliktu se však okolnosti podle § 121 odst. 2 zákona zásadně neaplikují, a proto ani tuto námitku zadavatele neshledávám důvodnou.

40. K námitce zadavatele, že prodlení s uveřejněním skutečně uhrazené ceny za veřejnou zakázku nemohlo mít dopad na výběr dodavatele, uvádím následující. Formální znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona spočívají v nesplnění povinnosti stanovené zákonem, přičemž k jejich naplnění není třeba, aby toto porušení povinnosti mohlo či muselo podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, jak je tomu u deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Deliktní jednání dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona totiž atakuje zásadu transparentnosti zadávacího řízení a možnost veřejné kontroly vynakládání finančních prostředků z veřejných zdrojů, nikoli práva či postavení účastníků zadávacího řízení. Ve vztahu k tvrzení, že prodlení s uveřejněním skutečně uhrazené ceny za veřejnou zakázku nemělo žádných právních důsledků, pouze dodávám, že implikací je zde právě ono, byť dočasné, znemožnění veřejné kontroly ze strany nejširší veřejnosti. Z výše uvedených důvodů tedy ani tuto námitku zadavatele neshledávám důvodnou.
41. Vzhledem k tomu, že zadavatel v podaném rozkladu nevznášel žádné námitky proti výši nebo způsobu uložení pokuty, přezkoumal jsem výrok VI. napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu z hlediska jeho zákonnosti a z hlediska zákonnosti postupu Úřadu, který jeho vydání předcházelo. Po přezkoumání tohoto výroku mám za to, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně vymezil horní hranici pro uložení pokuty v souladu s § 120 odst. 2 zákona a zároveň v souladu se zásadou absorpce a současně při určení výše pokuty přihlédl ke všemu, k čemu ve smyslu § 121 odst. 2 zákona přihlédnout měl, když posoudil jak závažnost a následky správního deliktu, způsob jeho spáchání, tak i okolnosti, za nichž byl správní delikt spáchán, přičemž své úvahy srozumitelně odůvodnil. Současně se Úřad přezkoumatelným způsobem vypořádal i s tím, že uložená pokuta odpovídá i ekonomické situaci odpovědného subjektu. Mám tak za to, že Úřad stanovil výši pokuty v souladu se zákonem a své rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnil.
42. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené rozhodnutí shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda v daném případě zadavatel postupoval v souladu se zákonem či nikoli. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl

závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěrům, že se zadavatel dopustil správních deliktů, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném rozhodnutí, jsou dostatečně odůvodněny a jsou vnitřně logicky uspořádané. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výročí. V tomto rozhodnutí jsem však přistoupil ke změně výroku IV. napadeného rozhodnutí, jelikož se v něm Úřad dopustil nesprávného označení zákonného ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno.

VI. Závěr

43. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
44. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

České vysoké učení technické, Zikova 1903/4, 160 00 Praha – Dejvice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy